

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/758**z dne 31. januarja 2019****o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za minimalne ukrepe ter vrste dodatnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti za blažitev tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v nekaterih tretjih državah****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 45(7) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kreditne institucije in finančne institucije morajo prepoznati, oceniti in obvladovati tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, ki so mu so izpostavljene, zlasti kadar imajo podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah ali ker razmišljajo o ustanovitvi podružnic ali hčerinskih družb v večinski lasti v tretjih državah. Direktiva (EU) 2015/849 zato določa standarde za učinkovito ocenjevanje in obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine.
- (2) Dosledno izvajanje politik in postopkov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine je ključnega pomena za zanesljivo in učinkovito obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma znotraj skupine.
- (3) Obstajajo pa okoliščine, v katerih skupina upravlja podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah, katerih pravo ne dovoljuje izvajanja politik in postopkov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine. Do takih primerov lahko pride na primer takrat, ko zakonodaja tretje države na področju varstva podatkov ali bančne tajnosti skupino omejuje pri dostopu do informacij o strankah podružnic ali hčerinskih družb v večinski lasti v tretji državi ali pri obdelavi ali izmenjavi takih informacij.
- (4) V takih okoliščinah in v primerih, ko je zmožnost pristojnih organov za učinkovit nadzor skladnosti skupine z zahtevami Direktive (EU) 2015/849 ovirana, ker pristojni organi nimajo dostopa do ustreznih informacij, ki se hranijo v podružnicah ali hčerinskih družbah v večinski lasti v tretjih državah, so za učinkovito obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma potrebne dodatne politike in postopki. Te dodatne politike in postopki lahko vključujejo pridobivanje privolitev strank, kar lahko odpravi nekatere pravne ovire za izvajanje politik in postopkov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine v tretjih državah, v katerih so druge možnosti omejene.
- (5) Potreba po zagotavljanju doslednega odziva na pravne ovire pri izvajanju politik in postopkov na ravni Unije upravičuje uvedbo posebnih minimalnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti v takih primerih. Vendar bi morale take dodatne politike in postopki temeljiti na tveganju.
- (6) Kreditne institucije in finančne institucije bi morale biti svojemu pristojnemu organu sposobne prikazati, da je obseg dodatnih ukrepov, ki so jih sprejele, ustrezen glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma. Vendar bi pristojni organ, če meni, da dodatni ukrepi, ki jih je sprejela kreditna institucija ali finančna institucija,

⁽¹⁾ ULL 141, 5.6.2015, str. 73.

ne zadoščajo za obvladovanje tega tveganja, moral imeti možnost, da kreditni instituciji ali finančni instituciji naloži sprejetje posebnih ukrepov za zagotovitev skladnosti z njenimi obveznostmi glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

- (7) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ pooblašajo, kot je ustrezno, Evropski bančni organ (EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) oziroma Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) za izdajanje skupnih smernic za zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe prava Unije. Pri izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe bi morale kreditne institucije in finančne institucije upoštevati skupne smernice, izdane v skladu s členom 17 in členom 18(4) Direktive (EU) 2015/849, o poenostavljenem in okrepljenem skrbnem preverjanju strank ter o dejavnikih, ki jih morajo kreditne in finančne institucije upoštevati pri oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega s posameznimi poslovnimi odnosi in občasnimi transakcijami, ter si po najboljših močeh prizadevati za skladnost z navedenimi smernicami.
- (8) Določbe te uredbe ne bi smele posegati v dolžnost pristojnih organov matične države članice, da izvajajo dodatne nadzorne ukrepe, kot je določeno v členu 45(5) Direktive (EU) 2015/849, kadar se izkaže, da uporaba dodatnih ukrepov iz te uredbe ni zadostna.
- (9) Določbe te uredbe prav tako ne bi smele posegati v ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja, ki jih morajo kreditne institucije in finančne institucije sprejeti pri obravnavi fizičnih oseb ali pravnih subjektov s sedežem v državah, ki jih je Komisija opredelila kot države z visokim tveganjem v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849.
- (10) Kreditne institucije in finančne institucije bi morale imeti na voljo dovolj časa za prilagoditev svojih politik in postopkov zahtevam iz te uredbe. Zato je primerno, da se uporaba te uredbe odloži za tri mesece od datuma začetka njene veljavnosti.
- (11) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki so jih razvili evropski nadzorni organi (Evropski bančni organ, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in jih predložili Komisiji.
- (12) Evropski nadzorni organi so opravili javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirali morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosili za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa sklop dodatnih ukrepov, vključno z minimalnimi ukrepi, ki jih morajo kreditne institucije in finančne institucije sprejeti za učinkovito obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na ravni podružnic ali hčerinskih družb v večinski lasti, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja politik in postopkov iz člena 45(1) in (3) Direktive (EU) 2015/849 na ravni skupine.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

Člen 2

Splošne obveznosti za vsako posamezno tretjo državo

Kreditne institucije in finančne institucije za vsako posamezno tretjo državo, v kateri so ustanovile podružnico ali imajo v njej hčerinsko družbo v večinski lasti, vsaj:

- (a) ocenijo tveganje pranja denarja in financiranja terorizma za svojo skupino, navedeno oceno evidentirajo ter jo posodablajo in hranijo, da jo lahko posredujejo svojim pristojnim organom;
- (b) zagotovijo, da njihove politike in postopki za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine ustrezno odražajo tveganje iz točke (a);
- (c) pridobijo odobritev višjega vodstva na ravni skupine za oceno tveganja iz točke (a) ter za politike in postopke za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma na ravni skupine iz točke (b);
- (d) za zadevno osebje v tretji državi zagotovijo ciljno usmerjeno usposabljanje, da bo sposobno prepoznavati znake tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ter zagotovijo učinkovitost usposabljanja.

Člen 3

Posamične ocene tveganja

1. Kadar zakonodaja tretje države prepoveduje ali omejuje uporabo politik in postopkov, ki so potrebni za prepoznavanje in ustrezno oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega s poslovnim odnosom ali občasno transakcijo, zaradi omejitev dostopa do zadevnih informacij o strankah in dejanskem lastništvu ali omejitev glede uporabe takih informacij za namene skrbnega preverjanja strank, kreditne institucije ali finančne institucije vsaj:

- (a) brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v 28 koledarskih dneh po opredelitvi tretje države, obvestijo pristojni organ matične države članice o naslednjem:
 - (i) imenu zadevne tretje države;
 - (ii) tem, kako izvajanje zakonodaje tretje države prepoveduje ali omejuje uporabo politik in postopkov, ki so potrebni za prepoznavanje in oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega s stranko;
- (b) zagotovijo, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, ugotovijo, ali je mogoče privolitev njihovih strank in po potrebi dejanskih lastnikov njihovih strank uporabiti za zakonito premagovanje omejitev ali prepovedi iz točke (a)(ii);
- (c) zagotovijo, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, od svojih strank in po potrebi njihovih dejanskih lastnikov zahtevajo privolitve, da se premagajo omejitve ali prepovedi iz točke (a)(ii), kolikor je to združljivo z zakonodajo tretje države.

2. Kadar privolitve iz točke (c) odstavka 1 ni mogoče pridobiti, kreditne institucije in finančne institucije za obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo dodatne ukrepe poleg svojih standardnih ukrepov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

Ti dodatni ukrepi vključujejo dodatni ukrep iz točke (c) člena 8 in enega ali več ukrepov iz točk (a), (b), (d), (e) in (f) navedenega člena.

Kadar kreditna institucija ali finančna institucija z uporabo ukrepov iz odstavkov 1 in 2 ne more učinkovito obvladovati tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, mora:

- (a) zagotoviti, da podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti prekine poslovni odnos;

- (b) zagotoviti, da podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti ne izvede občasne transakcije;
 - (c) prenehati z opravljanjem nekaterih ali vseh dejavnosti svoje podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi.
3. Kreditne institucije in finančne institucije določijo obseg dodatnih ukrepov iz odstavkov 2 in 3 z upoštevanjem tveganja ter morajo biti svojemu pristojnemu organu zmožne dokazati, da je obseg dodatnih ukrepov ustrezen glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 4

Izmenjava in obdelava podatkov o strankah

1. Kadar zakonodaja tretje države prepoveduje ali omejuje izmenjavo ali obdelavo podatkov o strankah znotraj skupine za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, kreditne institucije in finančne institucije vsaj:
- (a) brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v 28 dneh po opredelitvi tretje države, obvestijo pristojni organ matične države članice o naslednjem:
 - (i) imenu zadevne tretje države;
 - (ii) tem, kako izvajanje zakonodaje tretje države prepoveduje ali omejuje izmenjavo ali obdelavo podatkov o strankah za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
 - (b) zagotovijo, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, ugotovijo, ali je mogoče privolitev njihovih strank in po potrebi dejanskih lastnikov njihovih strank uporabiti za zakonito premagovanje omejitev ali prepovedi iz točke (a)(ii);
 - (c) zagotovijo, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, od svojih strank in po potrebi njihovih dejanskih lastnikov zahtevajo privolitev, da se premagajo omejitve ali prepovedi iz točke (a)(ii), kolikor je to združljivo z zakonodajo tretje države.
2. Kadar privolitve iz točke (c) odstavka 1 ni mogoče pridobiti, kreditne institucije in finančne institucije za obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo dodatne ukrepe poleg svojih standardnih ukrepov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Ti dodatni ukrepi vključujejo dodatni ukrep iz točke (a) člena 8 ali dodatni ukrep iz točke (c) navedenega člena. Kadar je tveganje pranja denarja in financiranja terorizma dovoljše, da zahteva nadaljnje dodatne ukrepe, kreditne in finančne institucije uporabijo enega ali več preostalih dodatnih ukrepov iz točk (a) do (c) člena 8.
3. Kadar kreditna institucija ali finančna institucija z uporabo ukrepov iz odstavkov 1 in 2 ne more učinkovito obvladovati tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, mora prenehati z opravljanjem nekaterih ali vseh dejavnosti svoje podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi.
4. Kreditne institucije in finančne institucije določijo obseg dodatnih ukrepov iz odstavkov 2 in 3 z upoštevanjem tveganja ter morajo biti svojemu pristojnemu organu zmožne dokazati, da je obseg dodatnih ukrepov ustrezen glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 5

Razkritje informacij v zvezi s sumljivimi transakcijami

1. Kadar zakonodaja tretje države prepoveduje ali omejuje izmenjavo informacij iz člena 33(1) Direktive (EU) 2015/849 s strani podružnic in hčerinskih družb v večinski lasti s sedežem v tretji državi z drugimi subjekti v njihovi skupini, kreditne institucije in finančne institucije vsaj:
- (a) brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v 28 dneh po opredelitvi tretje države, obvestijo pristojni organ matične države članice o naslednjem:
 - (i) imenu zadevne tretje države;
 - (ii) tem, kako izvajanje zakonodaje tretje države prepoveduje ali omejuje izmenjavo ali obdelavo vsebine informacij iz člena 33(1) Direktive (EU) 2015/849, ki ju je prepoznala podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti s sedežem v tretji državi, z drugimi subjekti v skupini take podružnice ali hčerinske družbe;

(b) od podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti zahteva, da višjemu vodstvu kreditne institucije ali finančne institucije zagotovi ustrezne informacije, da lahko to oceni tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z delovanjem take podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ter vpliv tega na skupino, kot so:

- (i) število sumljivih transakcij, prijavljenih v določenem obdobju;
- (ii) zbirni statistični podatki, ki podajajo pregled okoliščin, na katerih temelji sum.

2. Kreditne institucije in finančne institucije za obvladovanje tveganj sprejmejo dodatne ukrepe poleg svojih standardnih ukrepov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ukrepov iz odstavka 1.

Navedeni dodatni ukrepi vključujejo enega ali več dodatnih ukrepov iz točk (a) do (c) in (g) do (i) člena 8.

3. Kadar kreditne institucije ali finančne institucije z uporabo ukrepov iz odstavkov 1 in 2 ne morejo učinkovito obvladovati tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, morajo prenehati z opravljanjem nekaterih ali vseh dejavnosti svoje podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi.

4. Kreditne institucije in finančne institucije določijo obseg dodatnih ukrepov iz odstavkov 2 in 3 z upoštevanjem tveganja ter morajo biti svojemu pristojnemu organu zmožne dokazati, da je obseg dodatnih ukrepov ustrezen glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 6

Prenos podatkov o strankah v države članice

Kadar zakonodaja tretje države prepoveduje ali omejuje prenos podatkov, ki se nanašajo na stranke podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, v državo članico za namene nadzora pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, kreditne institucije in finančne institucije vsaj:

- (a) brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v 28 koledarskih dneh po opredelitvi tretje države, obvestijo pristojni organ matične države članice o naslednjem:
 - (i) imenu zadevne tretje države;
 - (ii) tem, kako izvajanje zakonodaje tretje države prepoveduje ali omejuje prenos podatkov, ki se nanašajo na stranke, za namene nadzora pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma;
- (b) opravijo natančnejše preglede, vključno s, kadar je to sorazmerno s tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma, povezanim z delovanjem podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, pregledi na kraju samem ali neodvisnimi revizijami, da se prepričajo, da podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti učinkovito izvaja politike in postopke na ravni skupine ter da ustrezno prepozna, ocenjuje in obvladuje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;
- (c) na zahtevo pristojnemu organu matične države članice predložijo ugotovitve pregledov iz točke (b);
- (d) od podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi zahtevajo, da višjemu vodstvu kreditne institucije ali finančne institucije redno zagotavlja ustrezne informacije, vključno z vsaj naslednjimi:
 - (i) številom strank z visokim tveganjem in zbirnimi statističnimi podatki, ki podajajo pregled razlogov za uvrstitev strank med stranke z visokim tveganjem, kot je status politično izpostavljene osebe;
 - (ii) številom odkritih in prijavljenih sumljivih transakcij in zbirnimi statističnimi podatki, ki podajajo pregled okoliščin, na katerih temelji sum;
- (e) na zahtevo pristojnemu organu matične države članice dajo na voljo informacije iz točke (d).

Člen 7

Vodenje evidenc

1. Kadar zakonodaja tretje države prepoveduje ali omejuje uporabo ukrepov za vodenje evidenc, ki so enakovredni ukrepom iz poglavja V Direktive (EU) 2015/849, kreditne institucije in finančne institucije vsaj:
 - (a) brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v 28 dneh po opredelitvi tretje države, obvestijo pristojni organ matične države članice o naslednjem:
 - (i) imenu zadevne tretje države;
 - (ii) tem, kako izvajanje zakonodaje tretje države prepoveduje ali omejuje uporabo ukrepov za vodenje evidenc, ki so enakovredni ukrepom iz Direktive (EU) 2015/849;
 - (b) ugotovijo, ali je mogoče privolitev stranke in po potrebi dejanskega lastnika stranke uporabiti za zakonito premagovanje omejitev ali prepovedi iz točke (a)(ii);
 - (c) zagotovijo, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, od svojih strank in po potrebi njihovih dejanskih lastnikov zahtevajo privolitev, da se premagajo omejitve ali prepovedi iz točke (a)(ii), kolikor je to združljivo z zakonodajo tretje države.
2. Kadar privolitve iz točke (c) odstavka 1 ni mogoče pridobiti, kreditne institucije in finančne institucije za obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo dodatne ukrepe poleg svojih standardnih ukrepov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ukrepov iz odstavka 1. Ti dodatni ukrepi vključujejo enega ali več dodatnih ukrepov iz točk (a) do (c) in (j) člena 8.
3. Kreditne in finančne institucije določijo obseg dodatnih ukrepov iz odstavka 2 z upoštevanjem tveganja ter morajo biti svojemu pristojnemu organu zmožne dokazati, da je obseg dodatnih ukrepov ustrezen glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 8

Dodatni ukrepi

Kreditne institucije in finančne institucije na podlagi člena 3(2), člena 4(2), člena 5(2) oziroma člena 7(2) sprejmejo naslednje dodatne ukrepe:

- (a) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, omejijo naravo in vrsto finančnih produktov in storitev, ki jih ponuja podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti v tretji državi, na tiste, ki predstavljajo nizko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma ter imajo majhen vpliv na izpostavljenost skupine tveganju;
- (b) zagotavljanje, da se drugi subjekti iste skupine ne zanašajo na ukrepe skrbnega preverjanja strank, ki jih izvaja podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti s sedežem v tretji državi, temveč opravijo skrbno preverjanje vsake stranke podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, ki želi produkte ali storitve pridobiti pri teh drugih subjektih iste skupine, tudi če so izpolnjeni pogoji iz člena 28 Direktive (EU) 2015/849;
- (c) opravljanje natančnejših pregledov, vključno s, kadar je to sorazmerno s tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma, povezanim z delovanjem podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, pregledi na kraju samem ali neodvisnimi revizijami, z namenom prepričati se, da podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti učinkovito prepozna, ocenjuje in obvladuje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;
- (d) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, za vzpostavitev in vzdrževanje poslovnih odnosov z večjim tveganjem ali za izvedbo občasne transakcije z večjim tveganjem zaprosijo za odobritev višjega vodstva kreditne institucije ali finančne institucije;
- (e) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, ugotovijo vir in po potrebi namen sredstev, ki se bodo uporabila v poslovnem odnosu ali občasni transakciji;

- (f) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, izvajajo okrepljeno stalno spremljanje poslovnega odnosa, vključno z okrepljenim spremljanjem transakcij, dokler se podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti zadostno ne prepričajo, da razumejo tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano s poslovnim odnosom;
- (g) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, kreditni instituciji ali finančni instituciji posredujejo informacije iz poročila o sumljivi transakciji, na podlagi katerih so ugotovile, posumile ali utemeljeno sklepale, da gre za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma za poskus teh, kot so dejstva, transakcije, okoliščine in dokumenti, na katerih temelji sum, vključno z osebnimi podatki, kolikor je to mogoče v skladu z zakonodajo tretje države;
- (h) izvajanje okrepljenega stalnega spremljanja vsake stranke in po potrebi dejanskega lastnika stranke podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, za katero je znano, da so drugi subjekti iste skupine zanj podali poročila o sumljivi transakciji;
- (i) zagotavljanje, da imajo njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, vzpostavljene učinkovite sisteme in kontrole za odkrivanje sumljivih transakcij in poročanje o njih;
- (j) zagotavljanje, da njihove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi, profil tveganja in informacije iz skrbnega preverjanja, ki se nanašajo na stranko podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v tretji državi, posodablajo in varujejo kolikor dolgo je to zakonito mogoče, v vsakem primeru pa vsaj ves čas trajanja poslovnega odnosa.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. septembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 31. januarja 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER